

אויף די
פרשה
און עניני
דיומא

זהר הקדוש מתוך מדבש

נתגרב לעילוי ולטובת נשמת הר"ר ישעיה ז"ל בן יבלחטיא הר"ר אהרן הכהן הי"ד

חלק ח - פרשת ויקהל		
מחוק מדבש	וילנא	יום
רמ-רמה	ר ע"א	ראשון
רמח-רנא	ר ע"ב	שני
רנא-רנו	רא ע"א	שלישי
רנו-רסג	רא ע"ב	רביעי
רסג-רסט	רב ע"א	חמישי
רסט-ערה	רב ע"ב	שישי
ערה-רפא	רנ ע"א	שבת

עלון מס' 105 | פרשת וירא תשפ"ג

יו"ל בעזרהש"ת ע"י מרכז "מתוך מדבש" ת.ד. 5315 ירושלים

בכל ר"ח מאיר הקב"ה הארה חדשה בנשמות

רבי אליעזר הגדול הנה יתיב והנה לעי פאורייתא היה יושב והיה עוסק בתורה, אַתָּא לַגְבִּיהַ רַבִּי עֲקִיבָא בא אליו ר' עקיבא, אָמַר לִיהַ ר' עקיבא לר"א, בְּמַאי קָא עָסִיק מַר באיזה חידוש עוסק עתה מורי ורבי, אָמַר לִיהַ בְּהַאי קָרָא בפסוק זה דְּכַתִּיב וְכָסָא כְבוֹד יִנְחִילִם, ומפרש מהו פְּסָא כְבוֹד יִנְחִילִם על איזה כסא כבוד רומז, ואמר זֶה יַעֲקֹב אָבִינוּ זהו פרצוף יעקב אבינו, דְּעָבִיד לִיהַ פְּרָסִי יָקָר בְּלַחְדוּי שֶׁהַקְּב"ה עֲשָׂה אוֹתוֹ כִּסֵּא כְבוֹד כַּפְּנֵי עֲצָמוּ בְּעוֹלָם הַבְּרִיאָה (מלבד מה שהוא בחי' כסא בעולם האצילות יחד עם אברהם ויצחק). לְקַבְּלָא אוֹלְפָן נִשְׁמָתָא דְּצַדִּיקָא כדי לקבל את למוד התורה של נשמות הצדיקים שעולות למעלה אחר הסתלקותם מן העולם עם כל הבירורים והניצוצים שלהם שתיקנו והשלימו על ידי תורתם בעולם הזה, ואז שם בבית יעקב אביהם הם נוחלים עוד תורה ממנו, כעין הרב השומע תורת תלמידיו ומיישר אותם, וזה סוד הפסוק וכסא כבוד ינחילם, שר"ל שהקב"ה מנחיל את כסא הכבוד שהוא פרצוף יעקב לנשמות הצדיקים. (רמ"ז ומפדזס)

וְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָזִיל עֲמִיהַ בְּכָל רִישׁ יָרְחָא וְיָרְחָא וְהַקְּב"ה הוֹלֵךְ עִם יַעֲקֹב בְּכָל רֵאשׁ חֹדֶשׁ לְהַאִיר בְּנִשְׁמוֹת הָאָרֶה חֲדָשָׁה, וְכֹד חֲמֵי נִשְׁמָתָא יָקָר אֶסְפְּקִלְרִיאָה שְׂכִינְתָּא דְּמֵאֲרִיָּה וכשהנשמה שבג"ע העליון רואה את כבוד האספקלריא המאירה שהיא השכינה הקדושה המתגלית ע"י שהקב"ה הוֹלֵךְ עִם יַעֲקֹב, מְבָרְכַת וְסֹגְדַת קִמֵי קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אז היא מברכת ומשתחוה לפני הקב"ה, הִדָּא הוּא דְּכַתִּיב בְּרַכִּי נַפְשִׁי וְגו' שהנשמה מברכת ומשבתת לה.

אידיש

יערן ראש חדש טוט דער אויבערשטער לייכטן א נייע הארה אין די נשמות

רבי אליעזר הגדול איז געוועזן און האט זיך פאשעפטונגט אין די תורה, איז רבי עקיבא געקומען צו אים, און רבי עקיבא האט געזאגט צו רבי אליעזר, אין וועלכער חידוש איז יעצט מיין רבי עוסק, האט ער געזאגט צו אים, איך בין יעצט עוסק אין דער פסוק "וְכָסָא כְבוֹד יִנְחִילִם", און דער שטול פון כבוד וועט ער זיי מאכן ירש'נען, און דער זוהר הקדוש ערקלערט, וואס מיינט "כסא כבוד ינחילם", אויף וועלכער כסא כבוד איז עם מרמו, זאגט דער זוהר הקדוש, דאס איז דער געשטאלט פון יעקב אבינו, וואס דער אויבערשטער האט אים געמאכט א כסא כבוד פאר זיך אליין אינעם עולם הבריאה (אויסערדעם וואס ער איז די פחינה פון א פסא אינעם עולם האצילות, צוזאמען מיט אברהם און יצחק), כדי אויפצונעמען דאס תורה לערנען פון די נשמות פון די צדיקים וואס גייען ארויף אויבן נאכדעם וואס זיי גייען אוועק פון דער וועלט, מיט אלע זייערע ברורים און ניצוצים וואס זיי האבן מתקן געווען און משלים געווען דורך זייער תורה

אויף די וועלט, און דעמאלטס, דארט אינעם הויז פון זייער טאטע יעקב טוען זיי ירש'נען נאך תורה פון אים, אזוי ווי דער רבי וואס הערט די תורה פון זיינע תלמידים און ער גלייבט זיי אויס, און דאס איז דער סוד פונעם פסוק "וְכָסָא כְבוֹד יִנְחִילִם", דאס מיינט אז דער אויבערשטער מאכט ירש'נען דעם פסא הכבוד, וואס דאס איז די פחינה פונעם געשטאלט פון יעקב, צו די נשמות פון די צדיקים.

און דער אויבערשטער גייט מיט יעקב אין יערן ראש חודש, צו פאלייכטן א נייע הארה אין די נשמות, און ווען די נשמה וואס איז אין גן עדן העליון זעט דעם כבוד פון די ליכטיגע מחיצה (רש"י סוכה דף מה:;) וואס דאס איז די הייליגע שכינה וואס ווערט אנגפאלעקט דורךדעם וואס דער אויבערשטער גייט מיט יעקב, דעמאלטס בענטשט זי און זי לויבט און זי בוקט זיך פארן אויבערשטן, און דאס איז וואס עם שטייט אין פסוק "בְּרַכִּי נַפְשִׁי וְגו'", מיין זעל טו בענטשן דעם אויבערשטן, אז די נשמה בענטשט און לויבט דעם אויבערשטן.

אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא, קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא קָאִים עֲלוֹהֵי הַקְּב"ה עוֹמֵד וּמֵאִיר עַל נִשְׁמוֹת הַצְּדִיקִים בְּכָל רֹאשׁ חֹדֶשׁ כְּדִי לְחַדְשֵׁם, וְנִשְׁמָתָא פְּתַח וְאָמַר, ה' אֱלֹהֵי גְדֻלַּת מְאֹד וְגו' כָּל הַפְּרָשָׁה שְׁמוּרָה עַל תּוֹסֶפֶת אֹר וְהַשְּׂגָחָה בְּכָל הָעוֹלָם הַמִּתְחַדֶּשֶׁת בְּכָל רֹאשׁ חֹדֶשׁ, עַד סִיּוּמָא דְקָאֵמַר יִתְמֹו חֲטָאִים וְגו' שׁוּבָה נַעֲשֶׂה עַל יַדִּי הַשְּׁעִיר שְׁמִקְרִיבִין בְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ הַגּוֹרֵם כְּפֶרֶת עֹנֹוֹת, וְלִכְּן נִוְהֵגִים לִוְמַר בְּרַכִּי נַפְשִׁי בְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ. וְעוֹד אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא, וְלֹא דָא בְּלַחְדוּדֵי וְלֹא זֹו בְּלִבְדֵּי שֶׁהַנִּשְׁמָה מְבֹרַכַת וּמִשְׁבַּחַת אֵת הַקְּב"ה עַל הַהֲאָרָה שְׁמֵאִיר עֲלֶיהָ, אֲלֵא מְשַׁבַּחַת לִיהָ עַל גּוֹפָא דְאִשְׁתָּאָר בְּעֻלְמָא דִּין אֵלֵא עוֹד מוֹסִיפָה הַנִּשְׁמָה לְשַׁבַּח לְהַקְּב"ה עַל גּוֹפָה הַנִּשְׁאָר בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּקַבְרֵי הַנִּשְׁאָר הַנִּשְׁאָר קִיִּים לְעוֹלָם, שְׁגַם בּוֹ נִתּוֹסֶפֶת הַאָרָה חֹדֶשָׁה בְּכָל ר"ח ע"י שֶׁהַנִּפְשׁ פּוֹקֵדֵת אֹתוֹ בְּקַבְרֵי, וְאָמַר בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֵת ה' עַל הַהֲאָרָה שְׁקַבְלָה מֵהַקְּב"ה, וְכָל קְרִבֵי אֵת שְׁם קִדְשׁוֹ שֶׁהוּא הַנִּשְׁאָר לְעוֹלָם שְׁבוּ שׁוּרָה סוּד הַהֶבֶל דְּגַרְמִי, וְר"ל שְׁכַשְׁהַנִּפְשׁ מֵאִירָה בְּגוֹפָה בְּכָל ר"ח אִזּוּ מִשְׁבַּחַת הַנִּפְשׁ אֵת הַקְּב"ה עַל הַאָרָה שְׁקַבְלָה לְעֻצְמָה וְהֵאִירָהּ בְּגוֹפָה.

וְחֹזֵר לְדַבְּרֵי הַרְאֵשׁוֹנִים וְאוֹמַר וְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲזִיל וְהַקְּב"ה הוֹלֵךְ עִם יַעֲקֹב, מְנָא לָן הָאִי מְנִין אֲנוּ לּוֹמְדִים זֶה, וְהַשִּׁיב מֵהָאִי קָרָא מִפְּסוּקֵי זֶה דְּכֶתִיב וַיִּרְא אֱלֹהֵי ה' שֶׁהַקְּב"ה מִתְגַּלֶּה וּמֵאִיר לְהַנִּשְׁמָה, בְּאֵלּוּנֵי מְמָרָא יַחַד עִם יַעֲקֹב, כִּי מֵלֶת מִמָּרָא זֶה יַעֲקֹב, מֵהוּ מְמָרָא לְמָה נִקְרָא יַעֲקֹב מִמָּרָא, מְשׁוּם דְּאִחְסִין מְאֵתָן עֲלָמִין מְעַדָן לְפִי שִׁיעָב יוֹרֵשׁ ר' עוֹלְמוּת מְעַדָן, וְהוּא פְּסָא וְהוּא נִקְרָא כְּסָא הַכְּבוֹד, לִכְּן אָמַר רַבִּי יִצְחָק, מְמָרָא הוּא יַעֲקֹב אֲבִינוּ לְפִי שֶׁהוּא בְּגִימְטְרִיא מְאֵתָן וְתִמְנִין וְיַחַד הוּא מֵלֶת מִמָּרָא גִי רַפ"א, מְאֵתָן דְּעַדָן ר' הֵיא הַמֵּאֲתִים עוֹלְמוֹת שִׁיּוֹרֵשׁ יַעֲקֹב מְעַדָן דְּכֶתִיב וּמְאֲתִים לְנוֹטְרִים אֵת פְּרִיּוֹ הֵרִי שֶׁהַצְּדִיקִים יוֹרֵשִׁים ר' עוֹלְמוֹת, וְתִמְנִין וְיַחַד דְּהוּא פְּסָא וּפ"א

❁ אִיִּישׁ ❁

בֵּינן וְאִם בְּלִיבְתָא אוֹיִף אֵיבִיג, וְאִם אֵין אִים רוּחַ דְּעַר סוּד פּוֹן "הֶבֶל דְּגַרְמִי", דָּאִם מִיִּינְט צוֹ זַאגֵּן אִזּוּ וְעוֹן דְּעַר נִפְשׁ טוֹט לִיבְכֻטָּן אֵין אִיר גּוֹף אֵין יַעֲרָן רֹאשׁ חוֹדֶשׁ, דְּעִמְאֻלְטָם טוֹט דְּעַר נִפְשׁ לִוְיָבֵן דְּעַם אוֹיבְעֶרְשְׁטֵן אוֹיִף דִּי הַאָרָה וְאִם זִי הָאִם בְּאִקוּמְעַן פֶּאָר זִיד אִין הָאִם בְּאִלּוּיבְכֻטָּן אֵין אִיר גּוֹף.

אִין דְּעַר זוּהַר הַקְּדוּשׁ גֵּיט צוּרִיק צוֹ זִינְע פְּרִיעֶרְדִּינְע רִיִּיד אִין עַר זַאגֵּט, אִין דְּעַר אוֹיבְעֶרְשְׁטֵר גֵּיט מִיט יַעֲקֹב, פּוֹן וּוּאוּ לְעַרְנֵעַן מִיר דָּאִם, עֲנִטְפֶּרְט דְּעַר זוּהַר הַקְּדוּשׁ, פּוֹן דְּעַם פְּסוּק וְאִם עִם שְׁמִיט "וַיִּרְא אֱלֹהֵי ה'", אִין דְּעַר אוֹיבְעֶרְשְׁטֵר הָאִם זִיד בְּאוּוִיִן צוֹ אִים, דָּאִם מִיִּינְט אִזּוּ דְּעַר אוֹיבְעֶרְשְׁטֵר אֲנִטְפֶּלְעֶקֶט זִיד צוֹ דִּי נִשְׁמָה אִין בְּאִלּוּיבְכֻטָּ אִיהַר, "בְּאֵלּוּנֵי מְמָרָא", אִין דִּי פְּלֹאכְע אָרְט פּוֹן מְמָרָא, דָּאִם מִיִּינְט, צוּזַאמְעַן מִיט יַעֲקֹב, וּוִיִּיל דִּי וּוּאָרְט "מְמָרָא" מִיִּינְט יַעֲקֹב, פְּרַעגְט דְּעַר זוּהַר הַקְּדוּשׁ, פֶּאָרְוּוּאִם וְעַרְט יַעֲקֹב אֲנִטְפֶּרְט "מְמָרָא", עֲנִטְפֶּרְט דְּעַר זוּהַר הַקְּדוּשׁ, וּוִיִּיל יַעֲקֹב יִרְשֵׁנְט צוּוִי הוֹנְדֶּרְט וְעַלְטָן פּוֹן עַדָן, אִין עַר וְעַרְט אֲנִטְפֶּרְט פְּסָא הַכְּבוֹד, דְּעַרִּיבְעַר הָאִם רַבִּי יִצְחָק גְּעוֹזַאגֵּט, אִזּוּ מְמָרָא מִיִּינְט יַעֲקֹב אֲבִינוּ, וּוִיבֹאֵלְד עִם בְּאִטְרַעֲפֵט בְּגִימְטְרִיא צוּוִי הוֹנְדֶּרְט אִיִּין אִין אֲכֻצִּיג, צוּוִי הוֹנְדֶּרְט וְעַנְעֵן דִּי צוּוִי הוֹנְדֶּרְט וְעַלְטָן וְאִם יַעֲקֹב יִרְשֵׁנְט פּוֹן עַדָן, אִזּוּ וּוִי עִם שְׁמִיט אֵין פְּסוּק "וּמְאֲתִים לְנוֹטְרִים אֵת פְּרִיּוֹ", אִין צוּוִי הוֹנְדֶּרְט פֶּאָר דִּי וְאִם הִיטָן אָפּ זִינְע פְּרִיבְכֻטָּ, זְעַעַן מִיר אִזּוּ דִּי צְדִיקִים יִרְשֵׁנְט צוּוִי הוֹנְדֶּרְט וְעַלְטָן, אִין אִיִּין אִין אֲכֻצִּיג אִזּוּ דִּי גִימְטְרִיא פּוֹנְעַם וּוּאָרְט "פְּסָא", דְּעַר שְׁטוּל,

הָאִם רַבִּי עֲקִיבָא גְּעוֹזַאגֵּט, אִזּוּ דְּעַר אוֹיבְעֶרְשְׁטֵר שְׁמִיט אִין לִיבְכֻטָּ אוֹיִף דִּי נִשְׁמוֹת פּוֹן דִּי צְדִיקִים אִין יַעֲרָן רֹאשׁ חוֹדֶשׁ בְּרִי זִי צוֹ בְּאִנְיִיעַן, אִין דִּי נִשְׁמָה לִיבְכֻטָּ אֵין אִין זַאגֵּט, "ה' אֱלֹהֵי גְדֻלַּת מְאֹד וְגו'", אוֹיבְעֶרְשְׁטֵר מִיִּין גָּאָט דוֹ בִּיסְט זִייעַר גְּרוּיִם, אִין אִזּוּ וּוִיטֵר דְּעַר גְּאִנְצֶער קֶאפִּיטֵל, דִּי גְּאִנְצֶער פְּרָשָׁה, וְאִם וּוִיִּיט אוֹיִף א פֶּאָרְמֶערְטֵע לִיבְכֻטָּ אִין הַשְּׁגָחָה אִין דִּי גְּאִנְצֶער וְעַלְטָ, וְאִם וְעַרְט בְּאִנְיִיט יַעֲרָן רֹאשׁ חוֹדֶשׁ, בֵּינן עֲנִדְעַע פּוֹן דְּעַר קֶאפִּיטֵל וְאִם עִם שְׁמִיט דָּאָרְט אֵין פְּסוּק "יִתְמֹו חֲטָאִים וְגו'", דִּי זִינְד וְעַלְטָן זִיד עֲנִדְיִג, וְאִם דָּאִם וְעַרְט גְּעַטוֹן דוּרְכֵן צִיג וְאִם מְעַן אִזּוּ מְקִרִיב אִים רֹאשׁ חוֹדֶשׁ וְאִם טוֹט צוּיבְרַעַנְעֵן בְּפֶרֶת עֹנֹוֹת, אִין דְּעַרִּיבְעַר פִּרְט מְעַן זִיד צוֹ זַאגֵּן "בְּרַכִּי נַפְשִׁי" אִים רֹאשׁ חוֹדֶשׁ. אִין נֶאָךְ הָאִם רַבִּי עֲקִיבָא גְּעוֹזַאגֵּט, אִין נִישְׁט נֶאָר דָּאִם, אִזּוּ דִּי נִשְׁמָה בְּעִנְטְשֵׁט אִין לִיבְכֻטָּ דְּעַם אוֹיבְעֶרְשְׁטֵן פֶּאָר דִּי הַאָרָה וְאִם עַר מֵאָכְט אִיר לִיבְכֻטָּ, נֶאָר דִּי נִשְׁמָה טוֹט נֶאָךְ צוּנְעֵבֵן אִין לִיבְכֻטָּ דְּעַם אוֹיבְעֶרְשְׁטֵן אוֹיִף אִיר קֶערְפֶּער וְאִם אִזּוּ גְּעִבְלִיבֵן אוֹיִף דְּעַר וְעַלְטָ אִינְעַם קֶבֶר, וְאִם דָּאִם אִזּוּ דְּעַר בֵּינן וְאִם בְּלִיבְכֻטָּ עֲקוּסְטִירִין אוֹיִף אֵיבִיג, וְאִם אִזּוּ אִין אִים וְעַרְט צוּנְעֵבֵן א זִייעַ הַאָרָה אִין יַעֲרָן רֹאשׁ חוֹדֶשׁ, דוּרְכֶּעַם וְאִם דְּעַר זַעַל טוֹט אִים גְּעִדְעֵנְקֵעֵן אִין בְּאוּוֹכֵן אִין קֶבֶר, אִין זִי זַאגֵּט "בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֵת ה'", מִיִּין זַעַל טוֹ לִוְיָבֵן דְּעַם אוֹיבְעֶרְשְׁטֵן, אוֹיִף דִּי הַאָרָה וְאִם זִי הָאִם בְּאִקוּמְעַן פּוֹנְעַם אוֹיבְעֶרְשְׁטֵן, "וְכָל קְרִבֵי אֵת שְׁם קִדְשׁוֹ", אִין אֵלֶע מִיִּינְע גְּעִדְעֶרִים זַאֵלֵן לִוְיָבֵן דְּעַם הִיִּילִיגֵן נֶאָמְעַן פּוֹנְעַם אוֹיבְעֶרְשְׁטֵן, וְאִם דָּאִם אִזּוּ דְּעַר

גי' כס"א, ובגין פך אתקרי וירא אליו ה' באלוני ממרא פירוש ועל שום דא נקרא ממרא על שם זה נקרא יעקב בכאן כשהולך עם הקב"ה להקביל פני הצדיק, ממר"א, לפי שכאן הוא בבחי' כסא הכבוד ועל שם בחי' זו הוא נקרא ממרא. (דף צו ע"ב במדרש הנעלם, ובביאורינו כרך ב עמ' תמא-תמב)

האבות עומדים על הנשמה ומאירים עליה

אמר רבי יהודה, מהו באלוני אם מלת ממרא רומזת על יעקב, על מה רומזת מלת אלוני, ואמר רצה לומר תקפוי פי' חזקו של יעקב ה' הוא דכתיב אביר יעקב ואלוני פירושו אבירו של יעקב (מפרש אלוני מלשון (שמות טו יא) מי כמוכה באלים, שפירושו בחזקים), וממשיך הפסוק והוא יושב פתח האהל פי' הנשמה יושבת בפתח גן עדן העליון ה' הוא דכתיב ה' מי יגור באהלך וגו' היינו הצדיק שזוכה לגור בג"ע שהוא אהלו של השכינה, ומשם מקבלת הנשמה הארה גדולה (דף צח ע"א) פחום היום שהוא הארת השמש שהוא בחינת התפארת שמאיר בגן עדן העליון, דכתיב וזרחתה לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה פי' שאור תפארת זורח לנשמות יראי ה' שהם בגן עדן.

אמר רבן יוחנן בן זפאי, פההיא שעפא באותה שעה שיעקב הולך להאיר להנשמה, אזיל קדשא בריה הוא הולך עמו הקב"ה, ובגין דשמעין אבהתא אברהם ויצחק דקדשא בריה הוא אזיל לגביה וכששומעים האבות אברהם ויצחק שהקב"ה הולך עם יעקב להאיר על הנשמה, תבעין מן יעקב למיזל עמהון ולאקדמא ליה שלם מבקשים מיעקב שילכו גם הם עמהם להקדים שלום ולהאיר להנשמה מאור היסוד הנקרא שלום, ואנון קיימין עלויה והאבות עומדים על הנשמה ומאירים עליה, ממאי דכתיב, וישא עיניו וירא פי' הנשמה שבג"ע רואה והנה שלשה אנשים נצבים עליו פירוש שלשה אנשים, אליו אבהתא אברהם ויצחק ויעקב דקיימין עלויה מש"כ

אידיש

אינעם גן עדן העליון, אזוי ווי עס שטייט אין פסוק "וזרחתה לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה", און עס וועט שיינען פאר אייד, די וואס טוען פארקטן פאר מיין נאמען, א זון פון גערעכטיגקייט און א היילונג אין אירע פליגלען, דאס מיינט אז דער ליכטיגקייט פון די בחינה פון תפארת וועט שיינען צו די נשמות פון די גאטספארקטונג אידן וואס זענען אין גן עדן.

האט רבן יוחנן בן זפאי געזאגט, אינדערצייט וואס יעקב גייט צו באלייבטן פאר די נשמה, גייט דער אויבערשטער מיט אים, און ווען די אבות אברהם און יצחק הערן אז דער אויבערשטער גייט מיט יעקב צו באלייבטן אויף די נשמה, בעטן זיי פון יעקב אז זיי ווילן אויף גיין מיט זיי צו מקדים שלום זיין און צו באלייבטן צו די נשמה פונעם ליכטיגקייט פון די בחינה פון יסוד וואס ווערט אנגערופן שלום, און די אבות שטייען איבער די נשמה און באלייבטן אויף איר, דאס ווייסן מיר פון דאס וואס עס שטייט אין פסוק "וישא עיניו וירא", און ער האט אויפגעהויבן זיינע אויגן און ער האט געזען, דאס מיינט אז די נשמה וואס איז אין גן עדן טוט זען, "והנה שלשה אנשים נצבים עליו", און אט דריי מענטשן שטייען איבער אים, די דריי מענטשן מיינט מען די דריי אבות, אברהם ויצחק און יעקב, וואס זיי שטייען העכער די נשמה, און זיי זעען די גוטע

דעריבער ווערט ער אנגערופן "וירא אליו ה' באלוני ממרא", דאס הייסט, אז דעריבער ווערט יעקב דא אנגערופן אויף דעם נאמען ממרא ווען ער גייט מיטן אויבערשטן צו מקבל פנים זיין דעם צדיק, ווייל דא איז ער אין די בחינה פון כסא הכבוד, און וועגן די בחינה ווערט ער אנגערופן ממרא.

די אבות שטייען איבער די נשמה און באלייבטן איר

האט רבי יהודה געזאגט, אויב די ווארט "ממרא" איז מרמז אויף יעקב, אויף וואס איז מרמז די ווארט "באלוני", האט רבי יהודה געענטפערט, אז דאס מיינט, די שטארקייט פון יעקב, אזוי וויא עס שטייט אין פסוק "אביר יעקב", דער שטארקער פון יעקב, און דער פסוק זאגט ווייטער "והוא יושב פתח האהל", און ער איז געוועזן ביים עפענונג פונעם געצעלט, דאס מיינט אז די נשמה זיצט ביים אריינגאנג פונעם גן עדן העליון, און דאס איז וואס עס שטייט אין פסוק "ה' מי יגור באהלך וגו'", אויבערשטער, ווער טוט וואוינען אין דיין געצעלט, דאס מיינט דער צדיק וואס ער איז זוכה צו וואוינען אין גן עדן וואס דאס איז דער געצעלט פון די שכינה, און פון דארט פאקומט די נשמה א גרויסע הארה, "פחום היום", ווען דער טאג איז געווען זייער הייס, וואס דאס איז די באלייבטונג פון די זון וואס דאס מיינט די בחינה פון תפארת וואס לייכט

שלשה אנשים הם הג' אבות שעומדים על הנשמה, וְחִמּוּ עוֹבְדֵיין טְבִינן דְעֵבֶד וּרְוִאִים את מעשים הטובים שעשתה בעולם הזה, ועל זה רומז הפסוק שהתחיל בו, לריח שמניך טובים, הם המעשים טובים, שמן תורק שמך, שבגללם שמך נשמע למרחוק כשמן הזה שמריקים אותו מכלי אל כלי שנותן ריח למרחוק, על כן עלמות, רומז על האבות, אהבוך, שמשפיעים לך שפעם. וְיִרְאֵא אז כשהנשמה רואה אותם, מיד וַיִּרְצֵן לְקַרְאָתָם מִפֶּתַח הָאֵהָל וַיִּשְׁתַּחוּ אַרְצָה פִּירוּשׁ מְשׁוּם דְחִמֵי שְׂכִינַת יְקָרָא עֲמֵהוּן לפי שרואה את שכינת כבודו עמהם לכן היא משתחוה ארצה לקראת השכינה הנקראת ארץ, הָדָא הוּא דְכְתִיב עַל פְּנֵי עֲלָמוֹת אֶהְבוּךָ פִּי אלו הן הנשמות שאוהבים את הקב"ה, וזה סוד הפסוק שהתחיל בו, לריח שמניך טובים שמן תורק שמך על כן עלמות אהבוך, שפירושו שכשנשמות הצדיקים עולות לג"ע העליון נמשך עליהן ריח שמנים הטובים שהם הארות המוחין של האבות שבספירות חסד גבורה תפארת דאצילות, ונוסף לזה מריק ומשפיע שמך שהוא השכינה הארה אל הנשמה, לכן כשהנשמות רואות את כבוד השכינה מאירה בהם הם משתחוות לפניו באהבה.

(דף צו ע"ב-צח ע"א במדרש הנעלם, ובביאורינו כרך ב עמ' תמג-תמד)

אידיש

ביז צו דער ערד אין פֿאַרנֶט פֿון די שְׂכִינָה וואָס ווערט אָנגערופֿן "אַרץ", און דאָס איז וואָס עס שְׂטִיט אין פֿסוק "על פֿן עֲלָמוֹת אֶהְבוּךָ", דאָס מיינט מען די נְשָׁמוֹת וואָס זיי האָבן ליב דעם אויבערשטן, און דאָס איז דער סוד פֿונעם פֿסוק מיט וואָס ער האָט אָנגעהויבן, "לְרִיחַ שְׂמִנֶיךָ טוֹבִים שְׁמֵן תּוֹרַק שְׁמֶךָ עַל פֿן עֲלָמוֹת אֶהְבוּךָ", וואָס דאָס מיינט אז ווען די נְשָׁמוֹת פֿון די צדיקים גייען אַרױף אײנעם גן עֲדֵן הָעֲלִיּוֹן, ווערט נִמְשָׁךְ אויף זיי דער גערוך פֿון די גוטע אוילן, וואָס דאָס זענען די הָאָרוֹת הַמּוֹחִין פֿון די אָבוֹת, וואָס דאָס איז אין די ספֿירות חֶסֶד גְבוּרָה און תּפִּאֲרַת פֿון אַצִּילוּת, און נאָכמער פֿון דעם טוט דיין נאָמען, וואָס דאָס איז די שְׂכִינָה, גיטן און מִשְׁפִּיעַ זיין אַ הָאָרָה צו די נְשָׁמָה, דעריבער ווען די נְשָׁמוֹת זענען ווי דער פֿבֿוד פֿון די שְׂכִינָה פֿאַלייכט אין זיי, בוקן זיי זיך צו איר מיט ליבשאַפֿט.

מעשים וואָס זי האָט געטון אויף די וועלט, און דערויף איז מִרְמֵז דער פֿסוק מיט וואָס מען האָט אָנגעהויבן, "לְרִיחַ שְׂמִנֶיךָ טוֹבִים", צום גערוך פֿון דיין גוטע אוילן, דאָס מיינט מען גוטע מעשים, "שְׁמֵן תּוֹרַק שְׁמֶךָ", ווי גוטע אויל וואָס מען גיטט און איר גערוך צושפּרייט זיך ווייט, אזוי איז אויך דיין גוטע נאָמען, וואָס ווערט פֿאַרשפּרייט גאר ווייט "על פֿן עֲלָמוֹת", דעריבער די יונגע פֿרויען, דאָס מיינט מען די אָבוֹת, "אֶהְבוּךָ", האָבן דיך ליב, דאָס מיינט אז זיי זענען מִשְׁפִּיעַ זייער שפע צו דיר. "וַיִּרְאֵא", און ער האָט געזען, דאָס מיינט אז דעמאלטס ווען די נְשָׁמָה זעט זיי, איז גלייך "וַיִּרְצֵן לְקַרְאָתָם מִפֶּתַח הָאֵהָל וַיִּשְׁתַּחוּ אַרְצָה", איז ער געלאָפֿן צו זיי פֿונעם געפֿענונג פֿון דער געזעלט און ער האָט זיך געבוקט ביז צו דער ערד, דאָס מיינט אז וויבאלד זי זעט די שְׂכִינָת פֿבֿודוֹ צוזאמען מיט זיי, דעריבער בוקט זי זיך

שבת דא שירתא

אויף לערנען זוהר איז נישטא קיין שום באגרעניצונגען

הגאון הצדיק רבי שלמה בלאך זצ"ל האט געזאגט אין נאמען פון זיין רבי דער חפץ חיים זצ"ל, אז אויפן לערנען דעם ספר הזוהר איז נישטא קיין שום הגבלה, וויבאלד דאס רוב דערפון איז מדרש, און דער חפץ חיים האט מערער געווען יעדן איינעם אז מען זאל לערנען יעדן שבת דעם זוהר פון יענעם פֿרשה, און אפילו בחורים.

(הוספות בנין יוסף, פוז'ין)

צו באקומען דעם גליון יעדע וואך שיקט א אימייל צו: 3022233@gmail.com

הזוהר הקדוש ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

"ובלכתך בדרך"
פארמאט
70 כרכים
מהדורת ר' יוסף צבי
בערגער
(In 6.5/4.5)

גרויסע סעט (In 9.5/6.5)

קלענערע סעט - מהדורת ר' הערשל וועבער
(In 7/5)